

Vermaakelyke zaamspraak, tusschen een prins en een harderinne

bron

Vermaakelyke zaamspraak, tusschen een prins en een harderinne. z.n., z.p. 1739

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ver012verm01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Vermaakelyke Zaamenspraak, tusschen een Prins en een Harderinne:

Op een aangename vois.

Daer reed'er een jong Heertje uijt rijden,
 En op een zoo'n keurig Paert,
 Seer vermak'lijk en fraay van Leden,
 Het was wel hondert Kroonen waert;
 Hy droeg een Rok van goude Kanten,
 Hy had pluijmen op zijn hoed
 Een een Ring van diamanten;
 Hy had laarsen aen zijn voet.

Het gevest van zijn Rapiertje,
 was niet als goud al wat 'er blonk,
 Daer hoorden hij een pleijzertje,
 Een Harderinne die mooi zong
 Al de beesjes in de weyde,
 Maekten daer zoo'n bly gelag,
 Dees Ionkheertje met verblijden,
 Bood dees Maget goeden dag.

Goeden dag mijn schoon Harderinne,
 Tot u neem ik mijn gang,
 Ik soek u opregt te minne,
 Om uw liefvelijke gezang
 Ik kom u bidden om uw Troutje,
 Ik ben een Iongheer wel geleert,
 wil gij wezen mijn Huijsvrouwtje,
 Dan werd gij van een Prins ge-eert.

Ziet mijn Vader heeft veel Landsdowen,
 En hij woond op een Kasteel,
 Soet lief daer sal ik u trouwen,
 Hy heeft maegde en knegts zo veel;
 Gy zult alle dagen rijden,
 In een over schoon Karos,
 Met een Prins al aen u zijden,
 En gekleet gaen in goud damast.

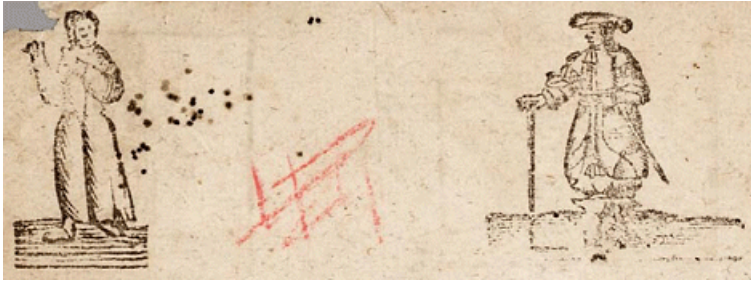
Wel mijn Heer gy moet vertrekke[n],
 want gij staet my gantsch niet aen,
 Ziet gy komt maer met my gekken,
 Gy moet op een ander gaen,

Maer doen wou hy haer verkrachte[n],
Ik wil hebben dat gij [t] doet,
Deze maget vol gedagten,
Haren raed die was wel goed.

En ey mijn heer wil eerst uijttrekke
want uwe Laarsen zijn veels te vuijl,
Om in hem geen gramschap te wekken,
En te misleijden dien blinde uijl,
Ag riepse ik word moe van 't sleuren,
uwe Laarsen en schiete niet,
Dat er dees mallen zot deet treuren,
Want het Meisje hem straks verliet.

Hy meende de Maget te vervolgen,
Maer uit zijn oogen was die Bruid,
En hy zat verblind en gansch verbolgen,
So dat hy maekte groot geluit,
Yder een die bekeek dees Jonker,
En Iouwden hem wel dapper uit,
met twee blaau scheene most dien Ionker,
Vertreerken ten velden straks uit.

EY N D E .

Vryagie, tusschen een Heer en een herderin.

Voys: Gardames Moutons.

Wel wat maekt gy hier o mijn schoon Brunette,
 Buiten in het Veld met u Schaapjes al,
 daer gy na de Wey gaet u voeten setten,
 [...] [laet] my wesen in dat groene dal,
 [...] op mijnen dienst [en] mijn trouheit letten,
 [W]ant ik u voor een Herder dienen sal.

[N]een mijn Heer geen Herder kan my [be]hagen,
 Ik kan wel bewaren mijn Schaepjes hier,
 Ik heb mijn vermaek In dees groene hagen
 Buyten in het Velt neem ik mijn pleyzier,
 daer ik gaen alleen treden alle dagen,
 Met mijn lieve Vee, B[y e]n klaer Rivier.

[K]omt dog naer het Hof, O myn schoon beminde,
 Laet het groene Veld en de lommers staen,
 Daer ik u eeren als een beminde,
 En gy sult gekleet in 't zijde gaen,
 Want gy schoon Bruynet Waerdig zijt gy te minnen,
 Ik bid u neemt mijn lief, Voor uw dienaer aen.

Meemt gy dat ik agt al u zijde kleeren
 Parels en gesteenten, al u pronkery,
 Al ben ik een Meysje jong en teere,
 Ik weet wel waer toe dient al dit gevrei
 't Is maer om de blom, Van mijn Maegden eeren,
 En te brengen my in slaverny.

Schoonste Lief de Hemel soud noit gedoogen,
 Dat ik sou verlooehenen aen u mijn trouw,
 Eerder sou de vloed van de Zee verdroogen,
 Eer ik soeten Engel u verlaten sou,
 Ag mijn tweede ziel, Slaet op my u oogen:
 Want ik u verkies voor mijn Egter Vrouw.

Mijn Heer in het Hof kan ik my niet vermaken:
 Ik leef hier gerust in mijn eenigheid,
 Liever wil ik buiten mijn Schaepjes waken,
 Dan van uwe liefde hier te zijn verleyd:
 Ik zeg u dan adieu wil my niet meer naken,

't Is verlooren moeite; U van my dog scheid.

Wel mijn schoon Princes, mag ik u niet minnen,
Wilt gy niet eens hooren meer na mijn klagt,
Soo moet ik van droefheid missen mijn zinnen,
Want mijn ziel alleenig na u liefde tragt,
Ag hoe pijnt gy my schoon Herderinne
Soo gy mijne trouwheid En mijn min veragt.

EINDE.

[...] gedrukt by C. Va[...]an, in de Angelierstraat over Vredenburg,
1739